

I. Lebedová, P. Klimeš,
H. Vaňková, K. Šrubková,
M. Stalmach, J. Stránský

Z. Černín, S. Muchová

Peter Shaffer AMADEUS

P. Klimeš

Solisté činohry a opery,
orchestr SD, sbor SD

Ladislav Špiner
Sabina Muchová

únor

vydává Slezské divadlo Opava v sezoně 2006 - 2007
ředitel: Pavel Tužinský
redakce: Blanka Fišerová, Evžen Trupar,
Jiřina Rossjpalová, Emanuel Křenek,
Jana Andělová-Pletichová
tisk: Nová Grafia

fotografie, sazba, grafická a typografická úprava: Jiří Kristian

ČINNOST SLEZSKÉHO DIVADLA OPAVA
JE FINANČNĚ PODPOROVÁNA MINISTERSTVEM KULTURY ČR.

1. čtvrtek od 19.00 skupina 6	Frank Baum, Zbyněk Matějů ČARODĚJ ZE ZEMĚ OZ baletní fantazie	
	nehraje se	
3. sobota od 19.00 mimo předplatné	Carlo Goldoni SLUHA DVOU PÁNŮ čínohra	
	nehraje se	
	nehraje se	
6. úterý od 19.00 skupina 5	Frank Baum, Zbyněk Matějů ČARODĚJ ZE ZEMĚ OZ baletní fantazie	
7. středa od 19.00 stará skupina 2	Jaromír Weinberger ŠVANDA DUDÁK opera	muzikálová pohádka
8. čtvrtek od 10.00 pro školy	Vlastimil Ondruška, Tomáš Vůjtek POPELKA	
9. pátek od 19.00 skupina 3	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	
10. sobota od 10.00 skupina D	Friedrich Schiller MARIE STUARTOVNA čínohra	
11. neděle od 19.00 skupina P	Friedrich Schiller MARIE STUARTOVNA čínohra	
12. pondělí od 18.00 skupina O	Jerry Herman, Michael Stewart HELLO, DOLLY! muzikál	<small>Původní produkce v režii a choreografii Gowera Championa</small>
13. úterý od 19.00 skupina 1	Friedrich Schiller MARIE STUARTOVNA čínohra	
14. středa od 18.00 stará skupina S	Jaromír Weinberger ŠVANDA DUDÁK opera	
15. čtvrtek od 19.00 skupina 9	Wolfgang Amadeus Mozart DON GIOVANNI opera	
16. pátek od 18.00	Slavnostní vyhlášení ankety Nejúspěšnějších sportovců a kolektivů za rok 2006	
17. sobota od 19.00 skupina 7	Friedrich Schiller MARIE STUARTOVNA čínohra	
18. neděle od 10 a 14 hod. mimo předplatné	hostuje Divadlo Šumperk KRAKONOŠ A DUCH pohádka	
19. pondělí od 10.00 pro školy	Carlo Goldoni SLUHA DVOU PÁNŮ čínohra	
20. úterý od 19.00 skupina M	Friedrich Schiller MARIE STUARTOVNA čínohra	

21. středa od 19.00 skupina 2	Frank Baum, Zbyněk Matějů ČARODĚJ ZE ZEMĚ OZ baletní fantazie	
22. čtvrtek od 10.00 pro školy	Jerry Herman, Michael Stewart HELLO, DOLLY! muzikál	<small>Původní produkce v režii a choreografii Gowera Championa</small>
23. pátek od 19.00 skupina 4	Frank Baum, Zbyněk Matějů ČARODĚJ ZE ZEMĚ OZ baletní fantazie	
24. sobota od 19.00 mimo předplatné	Francis Veber BLBEC K VEČEŘI čínohra	
25. neděle od 17.00 mimo předplatné	Jaromír Weinberger ŠVANDA DUDÁK opera	50% sleva pro důchodce
26. pondělí od 10.00 pro školy	Miloš Macourek, Jana Soprová MACH A ŠEBESTOVÁ pohádka	
27. úterý od 19.00 mimo předplatné	Peter Shaffer AMADEUS hudební komedie	
28. středa od 10.00 pro školy	Miloš Macourek, Jana Soprová MACH A ŠEBESTOVÁ pohádka	

ZÁJEZDY V ÚNORU

3. sobota od 19.30 hodin	Rudolf Piskáček - TULÁK	Šumperk
13. úterý od 10.00 hodin	V. Ondruška, T. Vůjtek - POPELKA	Kopřivnice
15. čtvrtek od 11.00 hodin	Braňi Čapkové - ZE ŽIVOTA HMYZU	Nový Jičín
18. neděle od 15.00 hodin	M. Macourek, J. Soprová - MACH A ŠEBESTOVÁ	Krnov
19. pondělí od 19.00 hodin	Vincenzo Bellini - NORMA	Prostějov
25. neděle od 16.00 hodin	M. Macourek, J. Soprová - MACH A ŠEBESTOVÁ	Vsetín

P. Klimeš

NAPSALI O NÁS

AMADEUS

(...) Ladislav Špiner v titulní roli Amadea je oním fascinujícím živočišným spratkem s aureolou génia, přeplněný energií i věrohodný ve fázi úbytku životních sil. Výkon zasluhující velké uznání. Stejně úspěšná je Sabina Muchová v roli Mozartovy ženy Konstance. Společný pobyt obou protagonistů na jevišti je osvícením. Kostas Zerdalogleu v postavě hraběte von Stracka navazuje kontakt s hledištěm i jediným gestem, pohledem či jednoslovnou replikou tak úspěšně, že jeho vskutku malá role je velkým jevištním výkonem. Petr Klimeš jako Antonio Salieri se celkem úspěšně vyrovnává s vytvořením postavy starého, ze světa odcházejícího skladatele, který sama sebe prohlašuje za Mozartova vraha.

L. Špiner, S. Muchová

(...) Jistý intonační výkon orchestru, vedený v živém i melancholickém tempu ráznou rukou dirigenta Jana Snítla, podkresluje výborné pěvecké výkony členů opavské opery. Vynikající je sborový výkon v "tureckém" finále Únosu ze serailu stejně jako hostující Olga Jelínková v Královně noci z Kouzelné flétny. Zákonitě probouzely výkony operních umělců při premiéře potlesk na otevřené scéně. Ladislav Vrchovský
Listy moravskoslezské, 8. 1. 2007

ÚNOROVÁ PREMIÉRA

Friedrich Schiller – MARIE STUARTOVNA

Dne 8. února 1587 byla po devatenáctiletém věznění sfata bývalá skotská královna Marie Stuartovna, dcera Jakuba V. a Marie de Guise. Anglická královna Alžběta se tak zbavila své katolické rivalky, která s pomocí Francie usilovala o anglický trůn. Premiéra dramatu, které o jejich „souboji“ napsal Friedrich Schiller, případně na 11. února 2007.

Jeden z nejvýznamnějších světových dramatiků Friedrich Schiller se narodil roku 1759 v jihoněmeckém Marbachu, zemřel roku 1805 ve Výmaru. Jeho literární dílo je žánrově velmi pestré – je autorem dramát, psal poezii, prózu, práce historické, teoretická pojednání z estetiky a filozofie. Nejznámější doposud zůstává jeho tvorba dramatická. V raných dramatech se nechal inspirovat tehdejšími hnutími „bouře a vzduchu“ (Sturm und Drang), hnutí umělců, jež prosazovalo především individualitu a odmítlo veškerá pravidla stnulého klasicistického období. Často zmiňovanou a velmi plodnou byla také spolupráce s dalším tvůrčím velikánem – J. W. Goethem, zejména ve Výmaru. Historické drama Marie Stuartovna bylo vytvořeno roku 1799 po takových titulech jako např. Loupežníci, Úklady a láska či Don Carlos.

O historii Marie Stuartovny se Schiller zajímal delší dobu. Téma jejího života i smrti bylo již před ním mnohokrát literárně zpracováno, zejména jako drama mučednice. „Celá hra je vlastně kontrastem dvou příběhů: na jedné straně stojí Marie, očisťující se od minulých vin a směřující k vnitřní svobodě, na druhé straně Alžběta, do viny se postupně zaplétající, na konci opuštěná a zatracená. Marie se v závěru díky tomu, že prošla procesem utrpení, stává tím, co Schiller označuje jako „krásná duše“: povinnost a náklonnost u ní v harmonii splyvají. Ve smrti vítězí Marie sama nad sebou, je to vítězství ducha nad pozemskostí,“ uvádí profesor Jiří Munzar ve své analýze. „Trpící Marie je ukázána v celé síti vztahů. Její odevzdanost je přece jen během děje několikrát přerušována lidskou nadějí na osvobození. Schiller sám to v listě Goethovi výstižně formuloval – katastrofu lze tušit hned v první scéně a tím, že se děj od ní zdá vzdalovat, je k ní stále blíže a blíže dováděn.“

Schiller vychází z historických pramenů a životů obou královen, ale jako umělec zachází s historickými fakty volněji. Jedna z klíčových scén – setkání Marie Stuartovny a Alžběty Anglické – zůstává zcela autorovou fikcí. Stejně jako postava mladíka Mortimera, který se snaží Marii zachránit. Konflikt mezi dvěma královnami nahlíží režisér Zdeněk Černín jako konflikt dvou žen, které nebojují pouze o moc a královský trůn, ale jsou také sokyněmi na poli lásky, krásy a intrik, dokáží být nejen hradymi královnami, ale také zoufalými, hysterickými, zranitelnými ženami.

Vladimír Klazar
v roli Mortimera (Opava 1954)

Není bez zajímavosti, že poslední uvedení tohoto světového dramatu se konalo ve Slezském divadle Opava před 52 lety, a to 12. prosince 1954 v režii tehdejšího šéfa činohry Tomáše Boka. Scénické řešení navrhl scénograf Karel Dudič, kostýmy M. Pokorný. Marii hrála Marie Preislerová (dnes babička známého dirigenta opery Národního divadla Praha Františka Preislera ml.). V roli Alžběty se objevila Jarmila Horská, matka zemřelého Borise Rósnera. Mortimera ztvárnil Vladimír Klazar, bývalý herec a režisér, v letech 1976 – 1980 také šéf činohry SD.

Zveme Vás tímto na únorovou premiéru. Poprvé se strhující drama na jevišti našeho divadla objeví 11. února 2007 v 19 hodin. Překlad: Alena Bláhová. Úprava, režie: Zdeněk Černín. Scéna, kostýmy: Jan Dušek j. h. Hudba: David Rotter j. h. Odborná spolupráce: Viktor Kudělka. Dramaturgie: Blanka Fišerová.

Hrají: Ivana Lebedová (Alžběta), Marta Ondráčková nebo Blanka Fišerová (Marie Stuartovna), Kamila Srubková (Hana Kennedyová), Jakub Stránský (Leicester), Zdeněk Černín (Talbot), Kostas Zerdaloglu (Cecil), Martin Tábořský (Aubespine), Miroslav Neborowský (Davison), Petr Klimeš (Paulet), Michal Stalmach (Mortimer), Emanuel Křenek j. h. (Melvil) a další.

-fis-

NOVÁ TVÁŘ ČINOHERNÍHO SOUBORU Marta Ondráčková

Od nového roku budete moci na jevišti Slezského divadla vídat novou členku činoherního souboru – Martu Ondráčkovou. Narodila se 19. února 1983 v Ostravě a momentálně je před ní poslední semester oboru Muzikálové herectví na brněnské JAMU. Kromě absolventských rolí ve Studiu Marta (Adelma v Princezně T; Francesca a Lorenzo v inscenaci Masky) hraje v Městském divadle Brno Orsettu v Goldonih Poprasku na laguně. V měsíci únoru vstoupí na jeviště našeho divadla jako Marie Stuartovna.

Je také moderátorkou dětských pořadů v České televizi. V minulém roce nastoupila jako moderátorka AZ-kvízu juni-or a od letošního roku moderuje nový pořad brněnského studia České televize Věříš si?

Jak sama prozradila, pokud zrovna nestojí na jevišti, tancuje (jazz, moderna, klasika), zpívá (především jazz a šansony) a jezdí na koni.

VE ZKRATCE

Pro male i velké diváky

V neděli 18. února 2007 v 10 a ve 14 hodin zveme naše nejmenší diváky a všechny milovníky Krkonošských pohádek na představení Krakonoš a duch, s nímž hostuje Divadlo Šumperk. Příběhy dobrotivého vládce hor Krakonoše, jenž se ovšem dokáže pořádně rozzlobit, chystá-li na něj někdo nějaký podvod či úskok, se staly neodmyslitelnou součástí zásobnice dramatických příběhů určených pro děti. A je to zcela pochopitelné a logické. Vždyť obsahují to základní, co pohádkový příběh má obsahovat, napětí, humor, dobře vykreslené postavy a postavičky a především v nich dobro – tak jak to má být – vždy vítězí nad zlem.

VÝSTAVA VE FOYER

Pavel Sukdolák – 9 barevných leptů

Také v měsíci únoru můžete ve foyer našeho divadla navštívit výstavu z tvorby akademického malíře Pavla Sukdoláka, který je ctěn a oceňován nejen u nás, ale po celé Evropě, kde získal řadu ocenění. Vzácný a umělecky stále žhavý tvůrce vybral pro výstavu ve foyeru Slezského divadla Opava 9 velkých barevných leptů. A tak se naši návštěvníci mohou potěšit nezaměnitelným rukopisem zrajeho a stále opojně snivého mimořádného zjevu v moderní grafice. Umění Pavla Sukdoláka rezonuje se snovým světem divadla.

-kř-

ZAJÍMAVOSTI

Amadeus

Jistě Vás už mnohé zaujala společná inscenace činoherního a operního souboru Amadeus. Snad Vás zaujme i tato historie. Emanuel Schikaneder, německý divadelní ředitel, zpěvák, herec a dramatik se v roce 1780 seznámil s Mozartem v Salzburku, aby se jejich osudy protnulý

o jedenáct let později ve Vídni. Vedl totiž malé divadlo, spíše varieté, na předměstí Vídně, kde se potýkal s velkými potížemi a před krachem ho zachránil až úspěch Mozartovy Kouzelné flétny 1791. Byl to i jeho velký úspěch – napsal k této opeře libreto a zpíval roli Papagena. Celkem napsal asi 50 libreť pro opery nebo hudební hry a jeho texty zudebnila řada významných hudebníků té doby.

O deset let později otevřel nové divadlo Teatr an der Wien, v jehož čele stál až do roku 1806, dařilo se mu a chtěl otevřít ve Vídni další divadla, ale nenadálá duševní choroba jej vyřadila z dalších aktivit. Co je pro nás zajímavé ? Toto divadlo, otevřené od roku 1801 - divadlo na Vídeňce – patřilo sice k divadlům na předměstí, ale bylo ve své době nejmodernějším a největším divadlem města. Hrály se v něm opery i činohry a později se z něho stala přední operetní scéna v Evropě. Opera se do divadla na Vídeňce vrátila po druhé světové válce, když byla poničena budova Státní opery ve Vídni. U příležitosti oslav W. A. Mozarta byla tato scéna jako operní otevřena v loňském roce inauguračním koncertem pod taktovkou slavného Placida Dominga. Celoroční operní provoz ve zmodernizovaném divadle počítá s deseti premiérami ročně. Naše opavské divadlo – jeho interiér - byl a částečně stále je kopií tohoto slavného divadla.

Druhou zajímavostí je také fakt, že ve hře Amadeus se setkáváme s monologem Mozarta, v němž mimo jiné zmiňuje: „Pořád jen rytíř Gluck, jakýpak rytíř? Já jsem taky rytíř! Papež mě pasoval na rytíře, ještě když jsem se počurával do postýlky!“ Jistěže tuto situaci Peter Shaffer dramaticky zpracoval, ale pravdou je, že tomu tak skutečně bylo. Tehdy třináctiletý Mozart slyšel v Římě v Sixtinské kapli o velikonočním týdnu Allegriho osmihlasé Miserere. Skladba byla výhradně majetkem papežského sboru a nesměla být opisována. Mozart ji po jednom poslechu bez chyby napsal. Je třeba ještě něco dodávat? Snad jen to, že papež jej za to vyznamenal vysokým řádem a dokonce povýšil do šlechtického stavu - ale Mozart svého titulu nikdy neužíval a všemi tituly pohrdal.

-tru-

PODĚKOVÁNÍ

V poetickém čase adventu a vánoc se lidé snaží být jeden k druhému pozorní, jejich srdce se otvírají i pro potřeby postižených při různých benefičních akcích. Svoji štědrost každoročně dokazují i zpěváci Slezského divadla. „Jsme rádi, že koncert Růže pro Vás se stává tradicí“, řekli ve svých vystoupeních jak šéf opery Dalibor Hrda, tak Jan Hanuš, ředitel Charity Opava, již je výtěžek akce určen. A zcela zaplněný sál Minoritského kláštera byl 5. ledna jasným znamením zájmu Opavanů o osudy postižených spoluobčanů.

Poděkování patří především organizátorovi a moderátorovi Evženu Truparovi a Libuši Vondráčkové, která se postarala v největší míře o hudební nastudování a klavírní doprovod, dále klavíristům Masako Nakajima Snířilové,

Františku Šmídovi a pěvcům Iloně Kaplové, Kataríně Jorda Kramolišové, Olze Procházkové, Jiřce Havrlantové, Daliboru Hrdovi, Zdeňku Kaplovi, Peteru Sošovi, Andriji Škurhanovi, Alexandru Vovkovi a Romanu Cimbálovi.

Díky všem odcházeli diváci povzneseni na duchu a obohaceni o hluboký umělecký zážitek.

Jan Hanuš, ředitel Charity Opava

Tak to nespravedlivě v životě chodí, že často zapomeneme poděkovat právě těm, kteří to opravdu zasluhují. Teď mám na mysli hlavně to, že smetanu z představení dostanou potleskem ti, kteří jsou vidět na jevišti, už méně členové orchestru, ale ty přece jen zastoupí dirigent, ale už nic ti, kteří to vše jako šedé myšky zabezpečují – inspicient, nápověda, osvětlovači, technický personál, vlásenkáři, kostyméři atd. Ten kompars okolo divadelního představení je opravdu velký, je to prostě týmová práce. Opět jsem si to uvědomil, když jsme na Večeru Klubu přátel divadla probírali zajímavosti okolo zájezdu opery do Španělského království a tím udělali i určitou symbolickou tečku za touto úspěšnou akcí našeho divadla.

Najednou ten pocit velkého dluhu vůči všem jmenovaným narůstal. Noční přejezdy, to balení nástrojů do beden, kostýmů do beden, krabice paruk, rekvizity, ta manipulace s tím vším, rozebrání scény a tak bych mohl pokračovat. A taky nutno vše zkontrolovat, zorganizovat, potom spát jen pár hodin a opět vše vybalit, já vím, řeknete si, je to práce jako každá jiná, každý máme to svoje, ale přesto…

A tak bych rád alespoň jakoby napsáním těchto řádků vyjádřil poděkování a uznání všem těm bezejmenným, které teď pojmenuji: Petronela Bátorová, Sonja Duxová, Alena Hrubá, Kamila Konečná, Alena Kukolová, Brigita Prokešová, Anna Režnarová, Pavla Štěchová, Aleš Glabazňa, Pavel Horák, Pavel Lexa, Kamil Matušek, Tomáš Pasker, Tomáš Tichý, Pavel Uherka a Pavel Vymětal.

Sluší se dodat, že nad tím vším jako anděl strážný s mobilem trvale u ucha bděla tajemnice uměleckého provozu Táňa Mládková, kterou trvale svými příkazy „obtěžoval“ šéf opery Dalibor Hrda. Takže srdečné díky!!!!

Evžen Trupar

VÝROČÍ

Daniel Wiesner

Milou shodou okolností oslaví Daniel Wiesner své 60. narozeniny v Opavě při premiéře baletní fantazie Čaroděj ze země Oz.

Tanečník, choreograf, režisér, libretista i příležitostný herec vystudoval taneční konzervatoř a potom choreografii na HAMU u Jiřího Němečka. Dvacet tři let působil jako sólista a choreograf baletu Národního divadla v Praze. Mezi tím též jako choreograf ve Státním divadle v Brně a jako profesor choreografie na HAMU. Významné jsou jeho pobyty v Belgii, Alžíru, Maroku a zejména ve Francii. Vydobyl si v krátké době pověst významného renomovaného

choreografa nevšedními a originálními inscenacemi. Jeho tvorba byla oceněna nejen u nás, ale i mezinárodně – první ceny na TV festivalech v kanadském Banffu, v Salzburku a v Nancy. Je autorem libreť a originálních úprav všech svých baletů. Jeho tvorba je více než obsáhlá a sahá od činoherních režii, přes originální, dynamické režie oper i operet až po české scénické premiéry muzikálů. Jako režisér a choreograf hostuje ve Švýcarsku, Bulharsku, Portugalsku, Řecku, Maltě, Itálii aj.

Jmenujme alespoň opavské inscenace - světovou premiéru opery Historie jednoho snu, operetu Noc v Benátkách a nyní Čaroděj ze země Oz.

K životnímu jubileu přejeme pevné zdraví, radost z vykonaného díla a mnoho dalších osobních a uměleckých radostí! -tru-

Smutné výročí herce a písničkáře Karla Hašlera

Ve vstupním foyeru Slezského divadla je od 9. května 1946 zasazena černá mramorová deska, která nese nápis: Herci českého národa umučení a popravení v německých mučírnicích. Mezi mnoha jmény divadelníků je i herec a písničkář Karel Hašler (narozen 1879), od jehož umučení v Mauthausenu uplynulo 22. prosince 65 let. Byl umučen německými nacisty záhy po zatčení přímo při natáčení českého filmu Městečko na dlaní. Svými vlasteneckými písničkami dráždil nejen německé okupanty, ale i české kolaboranty. Způsob jeho umučení byl zvláště krutý: kopanci a puštěnou ledovou sprchou.

Kamaráda Hašlera měl zvláště rád Rudolf Deyl st. A vzpomínkami na jeho život, uměleckou pouf vytvořil v knize Písničkář Hašler cenný pomník mnohostrannému umělci. Karel Hašler byl významným hercem Národního divadla v Praze a hrál mnoho výjimečných rolí od Shakespearova Romea po Tylova Vocílku. Dostí neobvykle skončil v ND. V roce 1915 po již tehdy vysilující mimodivadelní činnosti doslova zaspal odpolední představení v ND, což mu vyneslo

výpověď, potvrzenou i jeho příznivcem, šéfem činohry Jaroslavem Kvapilem. S těžkým srdcem a velkou bolestí se začal více věnovat písničkářm a kabaretům včetně filmů a režijní práce i upravování operet. Nevedlo se mu špatně a přes úspěchy, vlastní hudební vydavatelství i dodneška vyráběné mentolové bombóny „Hašlerky“ mu nic nenahradilo divadlo. Jeho písničky stále žijí a jeho tvář ožívá v mnoha starých českých filmech.

-kř-

Rudolf Pellar

Český rozhlas na stanici Vltava v pěti pokračováních dal prostor autobiografickému vyprávění herce, šansoniéra i překladatele Rudolfa Pellara. Vzpomněl také na své angažmá ve Slezském divadle, kde prožil i únorové události 1948. Po odmítnutí členství v KSČ dostal záhy 1. března tříměsíční výpověď. Následovala naštěstí Praha, kde vystupoval na mnoha jevištích. Uvedl se úspěšně před rozhlasovým mikrofonem a začal zpívat šansony. Přeložil se svou ženou Lubou desítky děl anglo-americké literatury. Stačí připomenout jedinečný překlad Salingerovy knihy Kdo chytá v žitě.

Příští rok bude R. Pellarovi 80 let a i tak se lze těšit na jeho krásný, kultivovaný hlas v dalších rozhlasových pořadech.

-kř-

K. Zerdaloglu, E. Trupar, Z. Jorda, P. Klimeš

